Dosarul nr. 1r-345/26 Judecătoria Soroca sediul Florești
/1-26030033-03-1r-21042026/ Judecător: Rosița Rusu-Parii

D E C I Z I E
În numele Legii

21 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Viorica Severin și Cristina Prisacari

Judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **avocatului Ludmila Mogîldea- Buracicovschi în interesele inculpatului Fruntaș Vadim**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 31.03.2026, prin care:

> **Fruntaș Vadim** *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, fără persoane la întreținere, studii medii speciale, nesupus militar, angajat oficial în câmpul muncii în calitate de lăcătuș la UTM, anterior judecat, posedă limba de stat.

În săvârșirea infracțiunii art. 264/1 alin. (1) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 10.03.2026- 31.03.2026;
Instanța de recurs: 21.04.2026- 21.05.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului declarat, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 31.03.2026, Fruntaș Vadim ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod Penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 80/1 Cod penal, i

s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, prin aplicarea prevederilor articolului 90/1 Cod penal, prima parte a pedepsei – 9 (nouă) luni de închisoare se va executa în penitenciar, iar restul pedepsei – 1 (un) an și 3(trei) luni închisoare se suspendă condiționat cu fixarea termenului de probațiune de 1 (un) an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. S-a calculat începerea executării pedepsei lui Fruntaș Vadim ***** din momentul pronunțării sentinței. S-a aplicat în privința lui Fruntaș Vadim ***** măsura preventivă - arestul, luându-l sub strajă din sala ședinței de judecată, cu menținerea măsurii preventive arest până la devenirea definitivă a sentinței. Corpurile delicte: automobilul de model „Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare *****, de lăsat în gestiunea proprietarului legal, din momentul intrării în vigoare a sentinței; un CD 11 DVS-R ridicat de la SS al SP.SR.FR.DR a DP Nord a INSP, la data de 03.02.2026 urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată durată de păstrare a dosarului; un CD DVS-R ridicat de la DP Nord a INSP, la data de 05.02.2026, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată durată de păstrare a dosarului. Permisul de conducere eliberat de organele Republicii Moldova cu nr. 107900055, categoria „B", eliberat la 03.03.2010 pe numele Fruntaș Vadim, a.n.*****, urmează a fi remis Agenției Servicii Publice, pentru anularea acestuia. Se încasează de la Fruntaș Vadim în beneficiul statului suma de 37 (treizeci și șapte), 40 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Adoptând sentința în cauză prima instanță a reținut, că Fruntaș Vadim deținând permis de conducere a mijloacelor de transport de categoria "B", la 31.01.2026 în jurul orei 03:00 min., se deplasa cu automobilul de model "Toyota Prius" cu n/î *****, pe traseul public din sat. Ghindeşti, r-nul Floreşti. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost stopat de către inspectorii de patrulare care i-au propus să treacă testarea. Fiind supus verificării alcoolscopice, s-a stabilit potrivit tichetului Drager nr. 1381 din 31.01.2026 că Fruntaş Vadim ***** avea concentrația de vapori de alcool în aerul expirat 0,86 mg/1. Fruntaş Vadim ***** a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 prevăzute de pct. 14 "Conducătorului de vehicul îi este interzis: lit. a "să conducă vehiculul în stare de ebrietate...".

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, *avocatul Ludmila Mogîldea- Buracicovschi în interesele inculpatului Fruntaş Vadim a contestat-o cu recurs, solicitând* admiterea prezentului recurs, casarea parțială a sentinței instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu emiterea unei decizii în

această parte, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Fruntaş Vadim să i se aplice o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului Fruntaș Vadim ***** este excesiv de aspră și a fost stabilită cu încălcarea criteriilor de individualizare prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod Penal. S-a invocat faptul că inculpatul și-a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată conform art. 364/1 CPP, a manifestat căință sinceră, a colaborat cu organul de urmărire penală, are domiciliu stabil, este angajat în câmpul muncii și are copii minori la întreținere. Totodată, apărarea a susținut că instanța de fond nu a motivat necesitatea aplicării unei pedepse cu închisoare, deși sancțiunea legală prevedea și alte categorii de pedepse mai blânde, și nu a explicat de ce acestea nu ar fi suficiente pentru atingerea scopului pedepsei. În acest sens, s-a invocat și încălcarea dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, inclusiv obligația instanței de a motiva corespunzător hotărârea judecătorească.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** *„ recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces nu au parvenit careva referințe.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de către avocatul Ludmila Mogîldea Buracicovschi în interesele inculpatului Fruntaș Vadim, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederilor art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că,

instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Fruntaș Vadim ***** just încadrându-se conform prevederilor art.264^1 alin.(1) Cod penal.

În continuare, Colegiul penal constată că recursul declarat de către partea apărării vizează exclusiv modalitatea de individualizare a pedepsei, considerată disproporționat de aspră, astfel în final solicitându-se o pedeapsă non privativă de libertate față de inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal își va circumscrie analiza strict asupra temeiniciei și legalității pedepsei aplicate acestuia.

Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Fruntaș Vadim până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, recunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod procedură penală.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat pe caz, autorul acestuia contestă sentința în partea stabilirii și individualizării pedepsei, care consideră a fi una prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde non privativă de libertate reieșind din personalitatea inculpatului, precum şi circumstanțele cauzei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu şi-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Respectiv, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Fruntaș Vadim în fapta comisă, instanța de fond, la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal ce-i determină scopul, precum și criteriilor

generale de individualizare, în special celor de la art. 80[1] alin. (1) Cod penal, ce garantează vinovatului reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă în cazul pedepsei cu închisoare, corect reținând, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a faptelor penale cu conținut analogic.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța de recurs menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere in lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În opinia Colegiului penal, instanța de fond just a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat, or conform art.77 din Codul penal, instanța a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, potrivit revindecării anexate la materialele cauzei s-a constat că Fruntaș Vadim a fost anterior condamnat prin Sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din data de 20.12.2016, în baza art. 264/1 alin. (1) CP, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 u.c. cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani (f.d.58-59), impactul social destul de negativ al acestor categorii de infracțiuni, astfel just s-a ajuns la concluzia că, corectarea și corijarea inculpatului Fruntaș Vadim este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate prin aplicarea unor pedepse privative de libertate sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.80[1] Cod Penal raportate la prevederile art. 90/1 Cod penal.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, Colegiul penal arată că potrivit revendicării (F-246) care vizează informația privind tragerea la răspundere penală în privinţa lui Fruntaș Vadim, s-a stabilit că ultimul este anterior condamnat prin Sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din data de 20.12.2016, în baza art. 264/1 alin. (1) CP, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 u.c. cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani (f.d.58-59).

Reieșind din cazierul contravențional, în perioada 01.01.2025 – 02.02.2026, pe numele inculpatului Fruntaș Vadim sunt înregistrate contravenții prevăzute de art. 229 alin. (2.1), 229 alin.(3), 228 alin. (1), 228 alin. (2), 240 alin. (1), 228 alin. (2), 228 alin. (8), alin. (2.1) Cod contravențional, pentru care a fost sancționat cu amendă (f.d. 56).

Totodată, instanța de recurs constată că, având în vedere antecedentele inculpatului, inclusiv condamnarea anterioară pentru infracțiune similară, precum și caracterul intenționat și repetat al conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, aplicarea unei pedepse privative de libertate se impune ca fiind necesară și proporțională pentru atingerea scopului sancțiunii penale.

În acest sens, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal referitoare la scopul pedepsei, respectiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, reeducarea inculpatului și restabilirea echității sociale, iar aplicarea unei pedepse non privative de libertate nu ar fi suficientă pentru realizarea acestor obiective.

Astfel, instanța de recurs acordă deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, prin aplicarea prevederilor articolului 90/1 Cod penal, prima parte a pedepsei – 9(nouă) luni de închisoare se va executa în penitenciar, iar restul pedepsei – 1 (un) an și 3 (trei) luni închisoare se suspendă condiționat cu fixarea termenului de probațiune de 1 (un) an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale acestuia, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale.

Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei. Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul Penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

În ceea ce privește argumentele apărării referitoare la recunoașterea vinovăției și examinarea cauzei în procedură simplificată, Colegiul penal constată că aceste circumstanțe au fost deja valorificate de către instanța de fond drept circumstanțe atenuante, fiind reflectate în stabilirea cuantumului pedepsei aplicate, care se situează sub nivelul maxim prevăzut de sancțiunea normei incriminatoare.

În baza circumstanțelor cauzei, gravității și repetării infracțiunilor săvârșite de inculpat, precum și a faptului că acesta a condus mijloc de transport sub influența alcoolului, încălcând în mod intenționat dreptul de a conduce de care a fost privat anterior, stabilirea unei pedepse non privative de libertate nu este justificată.

În acest caz, caracterul social periculos al infracțiunilor și necesitatea prevenirii recidivei impun executarea efectivă a pedepsei privative de libertate, singura măsură capabilă să asigure reeducarea inculpatului și protecția societății.

Astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită inculpatului Fruntaș Vadim este una legală, proporțională și echitabilă, fiind în măsură să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale, motiv pentru care nu există temeiuri pentru modificarea sau casarea sentinței primei instanțe în partea individualizării.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curți de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursul **avocatului Ludmila Mogîldea-Buracicovschi în interesele inculpatului Fruntaș Vadim**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 31.03.2026, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: